

آرامگاه شیخ زاهد

این بقعه در قریه "شیخانور" یا "شیخانه‌بر" بر سر راه لاهیجان به لنگرود ارتفاع ۵۹ متر از سطح دریای آزاد در دامنه کوه و در میان مزارع سرسبز چای واقع شده است و مدفن "شیخ زاهد تاج‌الدین ابراهیم‌گیلانی" از معاریف و درویش بزرگ و از اساتید "شیخ صفی‌الدین اردبیلی" است. در گذشته این مکان در بیرون از لاهیجان بود ولی امروزه گسترش شهرنشینی باعث گردید این بقعه به لاهیجان متصل شود. احداث استخر، آبشار و بام سبز به این رشد کمک زیادی کرد.

"شیخ زاهد" در سال ۷۱۱ ه. ق. فوت نمود. بعدها به سال ۸۹۲ ه. ق. "سلطان حیدر صفوی" به سبب خوابی که دیده بود، با معماران و نجارانی که از شهر شیروان، با کشتی به گیلان منتقل شده بودند، این بنا را ساخت و جسد شیخ را به آنجا منتقل کرد.

تنها کتیبه موجود این بنا، به خطی نه چندان خوش روی صندوق چوبی قدیمی مزار شیخ است که تاریخ ۸۳۲ ه. ق دارد. سبک معماری این اثر ویژگی‌های قرن هشتم یا نهم را نشان می‌دهد. سه طرف بنای

اصلی دارای ایوان است در حجره اول مشرف بایوان شمالی قبر سید رضی بن مهدی الحسینی الباشکجانی و صندوق چوبین منتسب به شیخ زاهد هم در آنجا قرار دارد. همچنین، در همین اتاق و در کنار قبر اخیر، قبر بلند کاشی‌کاری شده‌ای قرار دارد که به روایتی، مدفن غلام شیخ زاهد و به روایتی دیگر آرامگاه پسر تیمور گورکانی است. بنای اصلی بقعه از داخل به شکل مربع و به ابعاد ۶۱۰ سانتی متر است و با چهار گوشوار که بر چهار کنج بنا ساخته‌اند، طاق را جمع کرده به شکل گنبد در آوردند و بقیه بام، سفالین است بقعه شیخ زاهد گیلانی تحت شماره ۸۲۲ ثبت آثار ملی ایران است.